

Full diocesà

6 de desembre del 2020

p5 –Punt i Seguit, de Berga, online

p8 –El Sr. Bisbe a la glossa parla del Dia del Seminari

Una economia justa i sostenible

El papa Francesc ha impulsat una trobada titulada «L'economia de Francesc» amb els joves i un grup qualificat d'experts, perquè l'economia d'avui i de demà sigui més justa, fraterna, inclusiva i sostenible, sense deixar ningú enrere. Hi hagut participació de milers de joves economistes d'arreu del planeta en un esdeveniment que es preveu que tingui continuïtat en el futur, centrat en la ciutat d'Assís.

Bernat Sellarès, nascut a Igualada, és gerent de la Facultat de Filosofia de l'Ateneu Universitari Sant Pacià i de la Universitat Ramon Llull. És també professor d'Història del pensament econòmic i polític en el grau en Filosofia, Política i Economia, així com coordinador i participant d'Economy of Francesco (EoF). L'hem entrevistat:

Com ha anat la trobada «Economia de Francesc»?

Ha estat molt emotiva, ja que feia molts mesos que esperàvem de trobar-nos tots. L'esclat de la pandèmia ens va impedir de

congregar-nos a Assís el març passat, i teníem moltes ganes de trobar-nos allà aquest novembre. Però ha estat impossible, i vam decidir tirar endavant en format *online*. Era sens dubte tot un repte, però ha estat un èxit: tot plegat ens ha permès de començar a treballar abans de trobar-nos presencialment i teixir complicitats (i amistats!). Podem parlar de l'Economy of Francesco 2020 com el punt de partença d'un moviment.

Quins són els principals punts que s'hi han tractat?

Fa uns quants mesos que estem treballant en dotze *villages* (poblats), com els hem anomenat, en clara referència simbòlica a les dotze tribus d'Israel i als dotze Apòstols. Aquests grups, dividits en grans temes i qüestions econòmiques, mantenen una vocació cristiana i humanista que s'ha volgut fer evident en el títol, contrapesant el tema amb el que podríem dir-ne l'ideal humà. Per exemple, treball i cura, o bé gestió i donació, finances i humanitat, agricultura i justícia, energia i pobresa, benefici i vocació. *(Continua a la pàgina 6.)*

«Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí»

Diumenge II d'Advent

Lectura del llibre d'Isaïes

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabrós serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.» (40,1-5.9-11)

Salm responsorial

Senyor, feu-nos veure el vostre amor
i doneu-nos la vostra salvació.
[84]

Lectura de la segona carta de sant Pere

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha pro-

mès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepreusibles. (3,8-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» (1,1-8)

«Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat»

Preparar el camí

Carles Riera Fonts, prev.

Si Déu és a l'origen de totes les coses, a l'inici de tot camí, per què no pot ser també al començament de les nostres preguntes? Hi ha horitzó? Hi ha sentit? La vida ha de ser quelcom més que un laberint inextricable.

Fressar un camí vol dir freqüentar-lo, fer-lo transitable. Preparem, doncs, el nostre itinerari, personal i col·lectiu, perquè Jesús —cruïlla de camins entre Déu i l'home— pugui transitar-hi i deixar-hi petjada. En aquest temps de preparació per al Nadal, un camí que ens cal seguir és el que s'orienta cap a l'interior de nosaltres mateixos. I també el que s'orienta cap als altres, coneixedors que, quan l'amistat creix, la distància entre les persones disminueix.

I acollim la veu irreemplaçable de Joan: «Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» En ple desert som cridats a obrir rutes al Senyor, a batejar, encara, en plena solitud.

Ja sabem que el camí de la vida és costerut, que fa pujada («Un camí! Quina cosa més curta de dir! Quina cosa més llarga de seguir!», escrivia Sagarra). Però sabem també Qui ens hi acompanya, en Qui tenim posada la nostra confiança.

La santedat, diu el papa Francesc, és un camí que ha de fer cadascú, un camí a la presència de Déu, amb Jesús —ell mateix camí, veritat i vida— com a company que fa el recorregut amb nosaltres. Fer camí implica tenir coratge.

Si som capaços de fressar el camí, d'arranjar-lo, d'adreçar-lo, ell ens podrà dir: «Seguiu-me!»

La imatge

Per a anunciar el Messies, Fill de Déu, Joan no es val d'un aparell de propaganda eficaç; és al desert, vestit de pèl de camell i alimentant-se de llagostes i mel boscana.

Pel seu testimoni i el missatge de la seva paraula el van a trobar gent de tot el país, confessen els pecats i es fan batejar. Joan no ocupa el centre: predica aquell que havia de venir per batejar amb l'Esperit Sant.

Sant Joan Baptista (1600). El Greco

Agenda

Lit. hores: Setmana II

7 dilluns

—Sant Ambròs, bisbe
Is 35,1-10/Salm 84/Lc 5,17-26

8 dimarts

—La Immaculada Concepció de Maria (festa de precepte)
—Santa Ester, reina
Gn 3,9-15.20/Salm 97/Ef 1,3-6.11-12/Lc 1,26-38

9 dimecres

—Joan Dídac, vident de Guadalupe
Is 40,25-31/Salm 102/Mt 11,28-30

10 dijous

—La Mare de Déu de Loreto
—Santa Júlia
Is 41,13-20/Salm 144/Mt 11,11-15

11 divendres

—Sant Damas I, papa
—Sant Daniel Estilita, monjo
—Santa Maravillas de Jesús, verge
Is 48,17-19/Salm 1/Mt 11,16-19

12 dissabte

—La Mare de Déu de Guadalupe
—Santa Joana Francesca de Chantal, fundadora
—Aniversari de l'ordenació episcopal de Xavier, bisbe de Solsona
Sir 48,1-4.9-11/Salm 79/Mt 17,10-13

13 diumenge III d'Advent / Cicle B

—Santa Llúcia, verge i màrtir
Is 61,1-2a.10-11/Lc 1,46-48.49-50.53-54 (R.: Is 61,10b)/1Te 5,16-24/Jo 1,6-8.19-28

Presentació de l'Equip de Visió de l'agrupació parroquial de Bellpuig

Agrupació parroquial de Bellpuig

Durant les últimes setmanes l'Equip de Visió de l'agrupació parroquial de Bellpuig s'ha presentat a les parròquies de Bellpuig, Vilanova de Bellpuig, Castellnou de Seana i Preixana.

Després de les misses dominicals, a les parròquies de la unitat pastoral, els membres de l'equip van explicar què és l'Equip de Visió i amb quin objectiu van començar-se a reunir fa un parell d'anys, el treball que han realitzat durant aquest temps i la tasca que es proposen de fer durant el present curs 2020-2021:

1) continuar la formació en nova evangelització i l'acompanyament pastoral;

2) treballar per declarar una visió (somni de com volem les nostres comunitats parroquials en el futur);

3) invitar els feligresos a formar-se, a aportar idees i nous punts de vista a l'equip, així com pregar per la conversió pastoral de l'Església.

També es va fer un breu recordatori de tots els serveis que s'ofereixen a les nostres parròquies, des de la formació fins a la caritat, passant per les celebracions litúrgiques.

Escola Pia de Tàrrega i Càritas Parroquial

En un acte celebrat al Col·legi de la Mercè de l'Escola Pia de Tàrrega es féu entrega d'uns lots de productes d'higiene destinats a subvenir les moltes necessitats de les famílies i persones que són ateses per Càritas Parroquial de Tàrrega. Dins les activitats desenvolupades entre l'alumnat d'aquest conegut centre escolar, es recolliren en la tradicional campanya anual un total de 360 kg de productes d'higiene.

L'acte de lliurament d'aquests lots de la Campanya d'Aliments 2020 tingué lloc el darrer divendres de novembre amb la presència del president de Càritas Parroquial i rector de Tàrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca, acompanyat del tresorer de l'entitat, Carles Segarra, i del director del col·legi, Jordi Roig. Es manifestà que és una important col·laboració, i encara més en aquests difícils moments de la nostra societat deguts a la pandèmia. Informa: Josep Castellà.

Punt i Seguit, de Berga, *online*

Monitors de Punt i Seguit

El dia 6 de novembre el grup d'esplai Punt i Seguit de Berga va dur a terme l'activitat que té programada cada quinze dies.

Aquell divendres, les voluntàries de Mans Unides, Montse García i Lluïsa Sallés, van convertir-se en les protagonistes de la nit i van oferir als joves i monitors una xerrada per explicar els projectes que duen a terme i algunes de les experiències que han viscut des que col·laboren amb la causa.

Un dels temes principals de la xerrada fou conèixer l'entitat de la ciutat i per això en acabar es va jugar una partida

de *kahoot*. L'activitat va funcionar com sempre, amb una pregària i reflexió d'un monitor per començar i amb la xerrada que van oferir les voluntàries de Mans Unides.

La situació sanitària actual, però, no va permetre de fer-la de manera presencial i, per tant, es va dur a terme telemàticament.

Des de Punt i Seguit es valora molt positivament la jornada, tant per la resposta dels joves com per la necessitat de donar a conèixer projectes solidaris que es realitzen a la ciutat.

Diumenge Parroquial a Berga

El diumenge dia 15 de novembre va tenir lloc a Berga un nou Diumenge Parroquial, en què es van aplegar els diferents grups de la comunitat cristiana per celebrar l'eucaristia conjuntament. El dia va coincidir amb la IV Jornada Mundial dels Pobres, instaurada pel papa Francesc, enguany amb el lema «Allarga la teva mà al pobre» (cf. Si 7, 32).

Càritas i Mans Unides, entitats de l'Església que treballen a favor de les persones necessitades, van ser presents en la missa a través de l'encesa de dues espelmes amb el nom de les entitats; els nens i nenes de la catequesi parroquial van posar-hi llantions al voltant per representar les persones a qui hem d'allargar la nostra mà. Els infants i el grup de joves Punt i Seguit van llegir les pregàries que havien preparat per a aquest dia i es va acabar llegint un text escrit especialment per a la jornada. Informa: Parròquia de Berga.

«El Papa confia en els joves per al procés de canvi de baix cap a dalt»

Redacció

(Prové de la pàgina 1.)

El Papa us va donar cap indicació?

Allò veritablement revolucionari és la confiança del Papa en els joves per a iniciar aquest procés. I això sense gaires indicacions més enllà de la confiança en nosaltres com a veus profètiques i de canvi. Penso que qualsevol líder mundial que volgués iniciar un canvi a nivell econòmic reuniria els més poderosos per tal d'implementar-los de dalt cap a baix. En canvi, el Sant Pare ha confiat en els més joves per a iniciar un procés que aspira a canviar de baix cap a dalt. Una de les coses més boniques ha estat comptar amb un musulmà com a presentador de l'esdeveniment.

Amb la Doctrina Social de l'Església, no estava ja tot dit?

EoF és un moviment que va més enllà de les idees. En les diverses connexions *online* que s'han fet durant l'esdeveniment hem pogut veure i comentar diverses implementacions d'aquesta economia més humana que ens demanava el papa Francesc. EoF implica la posada en pràctica de moltes de les idees contingudes en la Doctrina Social de l'Església, una veritable encarnació.

Vostè treballa a la Facultat de Filosofia. Com lliga la filosofia amb l'economia?

L'economia hegemònica actual està totalment mancada de

filosofia. En el pla acadèmic, l'economia és una pseudociència tancada en si mateixa i desconnectada de la realitat. En el pràctic, és una tasca orientada a un objectiu absurd com és el creixement il·limitat. L'economia necessita la filosofia per a comprendre les seves arrels i el seu sentit; d'on ve i on va. En acabar els meus estudis en economia vaig sentir una buidor; em semblava haver desaprofitat els anys d'estudi en quelcom que no tenia sentit. Va ser a través de la filosofia que vaig comprendre el sentit de l'economia com una tasca al servei de les necessitats de les persones. Com deia Keynes, els economistes som els garants, no de la civilització, sinó de la possibilitat de civilització. Actualment tinc la sort de poder compaginar aquesta tasca com a ecònom amb la d'aportar una visió més ampla i humana de l'economia als meus estudiants.

Quina conclusió o recomanació pràctica ens faria?

La mateixa que ens hem fet els participants d'EoF: comprometre'ns a aportar cada vegada més sal i llevat a l'economia de tots; la sal que ens permet de custodiar sense corrupció els béns i fa que la vida econòmica tingui gust. El gust de la feina feta amb sentit, del bon tracte a tothom, de la generositat i gratuïtat, de la col·laboració; i el llevat que ens permeti de créixer. No un creixement il·limitat de l'economia, sinó el creixement integral de totes les persones a través del treball i la reciprocitat econòmica.

Davant el drama de la immigració a les Canàries

En acabar la seva assemblea plenària, els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola han fet pública una Nota sobre la situació dels immigrants a les Illes Canàries. S'hi recorda que «els qui pateixen les migracions forçades gaudeixen d'una dignitat inalienable i compartida amb tots nosaltres. Per a un cristià, el migrant és fill de Déu, un germà amb una vida marcada pel dolor i el sofriment que cerca l'esperança d'aconseguir una vida millor».

Els bisbes analitzen la complexitat de situacions que convergeixen en aquest drama: la injustícia del comerç internacional, la fam, les guerres induïdes en països amb rics

recursos miners, els règims polítics dictatorials que espolien i reprimeixen el seu poble, les persecucions polítiques i religioses, les màfies organitzades, la utilització dels fluxos migratoris com a forma de pressió política.

Demanen de «crear als països d'origen possibilitats concretes per a viure amb dignitat», i a les destinacions, «salvar la seva vida i fer-nos càrrec de la seva existència mitjançant un conjunt d'accions que el Papa resumeix amb els verbs "acollir, protegir, promoure i integrar"», i, concretament, a la Unió Europea i a l'Estat espanyol els demanen que assumeixin «que no es poden crear guetos insulars per a evadir el problema migratori».

Preocupació episcopal per la Llei Celáa

També l'episcopat ha emès una nota sobre la nova Llei d'Educació, coneguda com a «Ley Celáa».

Els bisbes lamenten que s'hagi tramitat la llei en «les difícils circumstàncies causades per la pandèmia i amb uns ritmes extremadament accelerats», impeding la participació de tota la comunitat educativa.

Recorden que «el veritable subjecte de l'educació és la societat i, en primer lloc, les famílies. No seria acceptable que l'Estat pretengués apropiarse d'aquest protagonisme de la família i de la societat —al servei de les quals és cridat— identificant el caràcter públic de l'ensenyament amb la seva

dimensió organitzativa de caràcter estatal. No solament el que és de titularitat estatal és públic».

També recorden unes paraules del cardenal Omella: «Seria convenient que d'aquest pacte educatiu se'n pogués concretar una llei sòlida que no sigui objecte de debat a cada canvi de color polític en el Govern».

Demanen que la Llei reculli la demanda social, la llibertat de creació d'escoles i d'elecció de centre i lamenten les traves a l'acció de les institucions catòliques concertades, com també l'exclusió de l'educació de la dimensió moral i religiosa: «no és acceptable la desqualificació d'aquesta assignatura o de la feina dels seus professors com a adoctrinament».

L'Advent, la Immaculada i els «pastors missioners»

Xavier Novell, bisbe de Solsona

L'actual pandèmia ha trastocat moltes coses, entre elles els nostres calendaris. Si tradicionalment celebràvem el Dia del Seminari per Sant Josep (19 de març), aquest any no ha pogut ser així, ja que, en aquelles dates, per seguretat sanitària no ens podíem reunir a l'església. Serà ara, per la festa de la Immaculada, quan tindrà lloc aquesta jornada amb el lema «Pastors missioners. Aneu i feu deiebles, ara». Us proposo unes breus consideracions que, com passes del camí d'Advent, ens poden ajudar a viure millor aquest original Dia del Seminari.

Primer, som a l'Advent. Juntament amb tota l'Església ens preparem per a la vinguda del Messies. L'evangeli d'aquest diumenge ens diu: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí.» El seminarista és precisament aquell qui es prepara per a obrir sacramentalment, com a prevere, el camí del Senyor. Ell vol venir a cadascun de nosaltres, a les nostres comunitats i al món sencer; i ha disposat que, en l'Església, el sacerdot el faci present en els sagraments. El seminarista és qui discerneix la crida a ser aquest canal sacramental del Senyor.

Segon, som a les vigílies de la Immaculada. Maria, la jove de Natzaret, és plena de la gràcia de Déu i, per això, en ella tot és un «sí» a la voluntat divina. Per aquesta obertura i confiança en Déu, l'Esperit va poder obrar en ella i, així, fer-li concebre Jesús, per donar-lo al món. El seminarista és aquell qui, havent sentit una crida de part de Déu, vol com Maria dir-li «sí». I en la mesura que aquest sí es fa realitat, Jesús va configurant més i més el seminarista, fins que, amb l'ordenació, és enviat per a portar-lo, amb paraules i obres, a tothom.

Per últim, el lema de la jornada és «pastors missioners». Precisament el pla del bisbat per al nostre seminari es resumeix així: «pastors de comunitats: humanament madurs, intel·lectualment formats, espiritualment arrelats i

pastoralment missioners». I parlar de «pastors» en aquestes dates ens pot traslladar fàcilment, si se'ns permet el salt, al portal de Betlem. De fet, els pastors són els qui, avisats per l'àngel, hi van i reconeixen el Messies en l'Infant i, d'allí, en surten anunciant-lo a tothom. En aquest sentit, el seminarista és cridat a ser com els pastors de Betlem: prou humil i amb cor d'infant per a adorar Déu en Jesús, i prou generós i valent per a testimoniar-lo arreu. A més, el seminarista, futur prevere, és especialment cridat a treballar perquè la comunitat eclesial es converteixi en un altre portal de Betlem: lloc de trobada amb el Senyor, lloc del seu reconeixement com a Salvador i lloc d'enviament al món per a anunciar i tirar endavant el seu Regne.

Estimats diocesans, si a tots ens uneix la preocupació per l'afebliment de la vida cristiana en les nostres comunitats parroquials, unim-nos també tots en la sol·licitud i l'esperança envers el nostre seminari: tant pels seminaristes que, gràcies a Déu, ja s'hi estan formant, com per aquells joves a qui el Senyor vulgui cridar. Concretament aquesta sol·licitud resant per aquesta intenció i, també, en la mesura de les pròpies possibilitats, col·laborant en la campanya d'enguany.

